ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

'Ο ἄνθρωπος θὰ μπορεῖ νὰ φθάνει μέχρι 200 ἐτῶν!

ΝΕΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΑ

ΠΑΡΙΣΙ. Τὸ ὡραῖο ὄνειρο θὰ γίνει πραγματικότητα: οἱ ἄνθρωποι θὰ μποροῦν νὰ ζοῦν διακόσια χρόνια. Στὸ παρελθόν, οἱ ἀλχημιστὲς ἀναζητοῦσαν μάταια τὸ ἐλιξήριο τῆς μακροζωΐας. Ἀλλὰ ἡ ἐπιστημονικὴ πρόοδος ποὺ πραγματοποιήθηκε στὰ τελευταῖα χρόνια ἔδωσε νέες ἐλπίδες. Καὶ μποροῦμε νὰ πιστεύουμε ὅτι δὲν εἶναι πολὺ μακρὰ ἡ ἐποχὴ ποὺ θὰ διπλασιαστεῖ ὁ μέσος ὅρος ζωῆς.

Ἀλλὰ προτοῦ φθάσουμε σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο ἐπίτευγμα, ἄς δώσουμε μιὰ εἰκόνα τῆς μακροζωΐας τῶν ἀνθρώπων, ὅπως παρουσιάζεται τώρα. Αὐτὴ τὴν ὑπεύθυνη ἐπιστημονικὴ ἐργασία ἔκαμε ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Φλάντερς Ντάμπαρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολούμπια, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔγιναν «αἰωνόβιοι» ἦταν ἄτομα ποὺ πέρασαν σκληρὴ ζωή, ποὺ δὲν ἀκολουθοῦσαν συνταγὲς κα πρότυπα γιὰ νὰ ζήσουν τόσα πολλὰ χρόνια, μερικοὶ μάλιστα ἔπιναν πολύ.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὶς ἐπιστημονικὲς παρατηρήσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ καθηγητὴ προέκυψε ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν μακρὸν βίο, κατάγονταν ἀπὸ προγόνους ποὺ καὶ αὐτοὶ ἔζησαν πολλὰ χρόνια. Φαίνεται, λοιπὸν ὅτι ἡ κληρονομικότητα παίζει ἕναν ρόλο στὴν μακροζωία.

Ἕνας ἄλλος Ἀμερικανὸς ἐπιστήμονας, ὁ Λέοναρντ Χάϋφλικ καθηγητὴς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Στάνφορντ, θέλησε νὰ πάει ἀκόμη πιὸ μακριά. Σκέφθηκε ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι μόνον νὰ ζήσουμε δέκα χρόνια περισσότερο, ἀλλὰ νὰ μὴν πεθαίνουμε.

Καὶ ἀφοῦ ἔκαμε πολυετεῖς ἔρευνες, κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι «πεθαίνουμε διότι τὸ πρόγραμμα στὸ ὁποῖο ὑπακούουν τὰ κύτταρά μας φθάνει στὸ τέρμα του». Τὸ πρόβλημα, λοιπόν, εἶναι πῶς θὰ ἀνανεώνονται τὰ κύτταρα ὥστε νὰ μὴν πεθαίνουμε.

Ἕνας ἄλλος ἐπιστήμονας, ὁ Τζὼν Χέλλερ εἶπε ὅτι τὰ μόρια στὰ κύτταρα τοῦ ὀργανισμοῦ μας εἶναι τὸ μεγάλο μυστήριο καὶ ὅτι ἡ ἐπιστήμη μπορεῖ νὰ βρεῖ μία διαδικασία ποὺ νὰ τὰ ἀνανεώνει. Ἡ σκέψη του ἐντελῶς σχηματικὴ εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

Ὅπως μέσα στὰ μόρια τῶν κυττάρων ὑπεισέρχονται τὰ διάφορα μικρόβια καὶ προκαλοῦν ἀσθένειες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὑποφέρει ὁ ἄνθρωπος, ἔτσι εἶναι δυνατὸν νὰ διοχετεύονται οὐσίες ποὺ θὰ συντελοῦν στὴν ἀνανέωση τῶν κυττάρων καὶ θὰ ἐξασφαλίζουν τὴν μακροζωΐα.

ΛΙΤΟΔΙΑΙΤΟΙ

Ἄλλοι ἐπιστήμονες περιορίσθηκαν νὰ κάμουν μία εἰδικὴ ἔρευνα, σὲ ἄτομα ποὺ ζοῦν σὲ ὁρισμένες γεωγραφικὲς περιοχὲς ὅπου συμβαίνει νὰ μὴν ἀρρωσταίνουν καὶ νὰ ξεπερνοῦν τὸ 100ὸ ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἀπὸ τὴν ἔρευνα αὐτὴ προέκυψε ὅτι ὅλοι εἶναι λιτοδίαιτοι, τρῶνε κυρίως γιαούρτι μέλι καὶ σκόρδο, ὅτι ἐργάζονται μέχρι τὰ βαθειὰ γεράματα ἀλλὰ πίνουν καὶ καπνίζουν. Στὶς περισσότερες περιπτώσεις, ζοῦν ὄχι σὲ πόλεις, ἀλλὰ σὲ χωριά, σὲ ὕψος χιλίων μέτρων περίπου.

Οἱ Λέσλι Ὄργκελ, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Σὰν Ντιέγκο καὶ Τζὼν Χέλλερ, τοῦ Ἰνστιτούτου Γενετικῆς τῆς Νέας Ἀγγλίας ἔκαμαν ἰδιαίτερα πειράματα καὶ κατέληξαν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς μακροζωΐας πρέπει νὰ λυθεῖ μόνο σὲ ἐπιστημονικὴ βάση. Ἀνεγνώρισαν:

—Μποροῦμε νὰ παρατείνουμε τὴν ζωή μας, νὰ ζήσουμε ἀκόμη ἄλλα τόσα χρόνια καὶ νὰ φθάσουμε τὶς δύο ἑκατονταετίες. Τὸ θέμα ὅμως δὲν εἶναι ἁπλό. Σχετίζεται ἀσφαλῶς μὲ οἰκονομικοὺς καὶ κοινωνικοὺς παράγοντες, μὲ προστασία τῆς ὑγείας καὶ μὲ ἕνα βελτιωμένο βιοτικὸ ἐπίπεδο.

ΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ

Τὰ πειράματα ὅμως ποὺ ἔγιναν στὸ Σὰν Ντιέγκο, ἔδειξαν ὅτι μὲ ὁρισμένες χημικὲς οὐσίες, ὅπως εἶναι ἡ ντιεθυλαμινο —ἐθανόλ, εἶναι δυνατὸν νὰ παραταθεῖ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπαιτοῦν ἰδιαίτερη προσοχή, διότι ἡ οὐσία αὐτὴ προκαλεῖ δυσευνεῖς παρενέργειες στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμό.

Ὅπως ἀναφέρθηκε τὰ πειράματα συνεχίζονται τώρα στὸ Σὰν Ντιέγκο, σὲ ποντικοὺς σὲ μία προσπάθεια νὰ ὑπάρξουν νέες ἀκριβέστερες παρατηρήσεις.

Ὁ καθηγητὴς Ρίτσαρντ Χότσιλντ, εἶπεν ὅτι οἱ ἐπιστήμονες μπῆκαν τώρα σὲ ἔρευνες καὶ σὲ περιοχὲς, ποὺ ἀκόμη καὶ σ' αὐτοὺς φέρνουν ζάλη. Διότι ἡ ἐργασία τους εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Καὶ γιατὶ ἀκόμη νοιώθουν ὅτι ἀποκτοῦν μία δύναμη ποὺ ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος.

Ὅπως σωστὰ εἶπε ἡ καθηγήτρια Ἄνν Ἀσλὰν τῆς Ρουμανίας, ἀφοῦ κατακτήσαμε τὴ δεύτερη νεότητα γιατὶ νὰ μὴν κατακτήσουμε τώρα καὶ τὰ δεύτερα γηρατιά.

ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

'Η Γερμανία θὰ δώσει ὅπλα σὲ δικτατορίες τῆς νοτίου 'Αμερικῆς

ΕΑΝ ΤΟ ΘΕΛΗΣΕΙ Ο ΣΜΙΤ

ΒΟΝΝΗ. Τὸ πρόβλημα εἶναι μεγάλο. Καὶ μένει ἀκόμη ἑβδομάδες καὶ μῆνες, ἀπὸ τὸν περασμένο Φεβρουάριο, συγκεκριμένα: Θὰ πραγματοποιήσει ἡ Δυτικὴ Γερμανία παραγγελίες πολεμικοῦ ὑλικοῦ ποὺ προορίζονται γιὰ δικτατορικὲς κυβερνήσεις τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀσίας, ἢ ὄχι;

Ἡ διαφωνία ἔχει ἐκδηλωθεῖ ἔντονα ἀναμεσα σὲ ὁρισμένους ὑπουργοὺς. Καὶ ὁ κογκελλάριος Χέλμουτ Σμὶτ καλεῖται τώρα νὰ πάρει ὁριστικὴ ἀπόφαση καὶ νὰ λύσει τὴ διαφωνία.

ΜΕΓΑΛΑ ΠΟΣΑ

Βέβαια, ἡ οἰκονομικὴ πλευρὰ τοῦ προβλήματος εἶναι σημαντική. Καὶ δυὸ μόνο ἀπὸ τὶς παραγγελίες ποὺ ἔχουν δοθεῖ, τῆς Ἰνδονησίας γιὰ δυὸ ὑποβρύχια καὶ τῆς Ἀργεντινῆς γιὰ ἕνα, φτάνουν χοντρικὰ τὰ 600 ἑκατομμύρια μάρκα, γύρω στὸ 1 δισεκατομμύριο δραμχές.

Ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ τοῦ καγκελλάριου Σμίτ, ποὺ ἐνδιαφέρονται ἄμεσα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, ἐνῶ θέλουν λίγο—πολὺ νὰ ἐξυπηρετήσουν, βέβαια, τὴ γερμανικὴ πολεμικὴ βιομηχανία καὶ νὰ τὴ διευκολύνουν νὰ «πουλήσει ἐμπόρευμα» σὲ πελάτες τοῦ ἐξωτερικοῦ, παραδέχονται ὅτι ἡ ἐκτέλεση τέτοιων παραγγελιῶν μὲ ἀποδέκτες δικτατορικὰ καθεστῶτα, «κυοφορεῖ σοβαροὺς πολιτικοὺς κινδύνους».

Τὸ περασμένο καλοκαίρι, ἡ γερμανικὴ κυβέρνηση, ποὺ συνήθως παίζει καὶ τὸν ρόλο τοῦ ἐγγυητῆ γιὰ τὴν ἐξόφληση τῶν πολεμικῶν παραγγελιῶν ἀπὸ τὰ Ξένα κράτη — πελάτες, ἀντιμετώπισε σοβαρὴ κριτικὴ ὅταν ἀποκαλύφθηκε ὅτι οἱ κρατικὲς ἐγγυήσεις γιὰ πωλήσεις πολεμικοῦ ὑλικοῦ στὴ ρατσιστικὴ Νοτιοαφρικανικὴ Ἕνωση αὐξήθηκαν ἀπὸ 665 ἑκατομμύρια μάρκα (1.130 ἑκατομμύρια δραχμές) σὲ 2.775 ἑκατομμύρια μάρκα (4.718 ἑκατομμύρια δραχμές).

Τότε, ὑποστηρίχθηκε ὅτι, γιὰ τὴν αὔξηση αὐτή, ὑπεύθυνοι ἦταν κατώτεροι ὑπάλληλοι καὶ ἔγινε ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Γκένσερ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Λάμπονταρφ. Ὅλο τὸ βάρος της εὐθύνης εἶχε πέσει τότε στὸ σοσιαλδημοκράτη ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν κ. Ἄπελ.

Ὁ Ἄπελ εἶχε κατηγορήσει, στὸ μεταξύ, ἀνεπίσημα βέβαια, τὸν συνεργαζόμενο μὲ τὸ Σοσιαλδημοκρατικὸ Κόμμα στὴν κυβέρνηση, ἀρχηγὸ τῶν Φιλελευθέρων κ. Γκένσερ, ὅτι ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ἀποφεύγει κάθε εὐθύνη στὸ θέμα τῶν κρατικῶν ἐγγυήσεων γιὰ τὶς ἐξαγωγὲς πολεμικοῦ ὑλικοῦ κι' ἀπ' τὴν ἄλλη, μοιράζει ἀφειδῶς ὑποσχέσεις στοὺς βιομηχανοὺς τοῦ κλάδου τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας, γιὰ νὰ προωθήσουν τὰ προϊόντα τους σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Πολιτικοὶ παρατηρητὲς στὴ Βόννη ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ θέμα, ποὺ δὲν περιορίζεται μόνο στὴ Λατινικὴ Ἀμερική, ἀλλὰ ἐκτείνεται καὶ σὲ χῶρες ὅπως ἡ Ροδεσία, τὸ Κονγκὸ ἢ τὸ Μπανγκλαντές, εἶναι περισσότερο πολιτικὸ παρὰ οἰκονομικό.

Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, οἱ πολεμικὲς βιομηχανίες ἀσκοῦν πίεση γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἀγορὲς γιὰ τὰ προϊόντα τους. Καὶ τὸ μεγάλο τους ἐπιχείρημα εἶναι ἡ ἀπειλὴ ὅτι θὰ κάνουν ἀπολύσεις ἢ θὰ μειώσουν τὶς ὧρες ἐργασίας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθεῖ ἀνησυχία στὸ ἐργατικὸ δυναμικό τους.

ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΠΩΛΗΣΕΙΣ

Γίνονται ἤδη παρασκηνιακὲς ἐνέργειες γιὰ νὰ βρεθεῖ ἕνας τρόπος νὰ μὴ δίνεται τόση δημοσιότητα σὲ συναλλαγὲς τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας μὲ χῶρες ὅπως ἡ δικτατορικὴ Ἀργεντινὴ ἢ ἡ ρατσιστικὴ Ροδεσία

Ἂν θὰ πετύχει ἢ ὄχι ἡ προσπάθεια, εἶναι ἄγνωστο. Ἕνα θεωρεῖται βέβαιο στὴ Βόννη: Ὅτι οἱ πωλήσεις πολεμικοῦ ὑλικοῦ κάθε εἴδους, ποὺ κατασκευάζεται στὴ Δυτικὴ Γερμανία, δὲν θὰ σταματήσουν οὔτε πρὸς τοὺς δικτάτορες, οὔτε πρὸς τοὺς ρατσιστές. Ὁ τρόπος θὰ βρεθεῖ ὅπως δήποτε.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

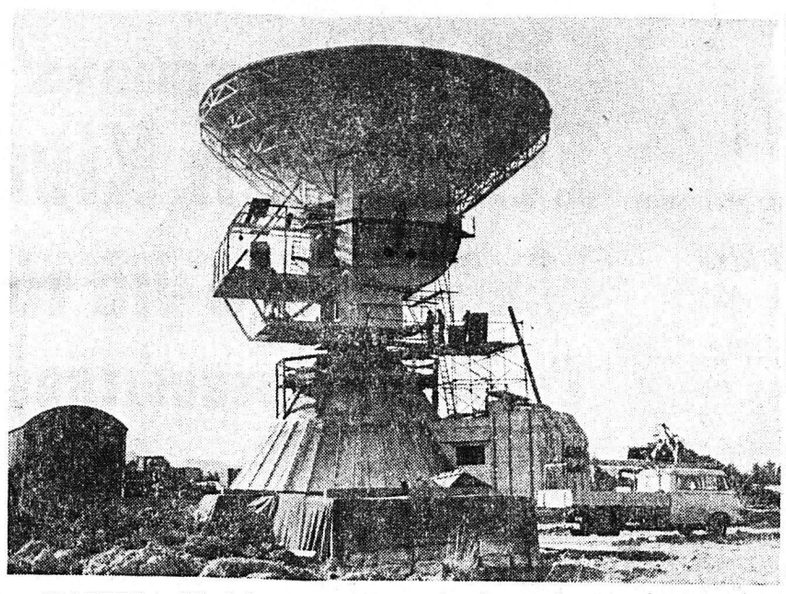

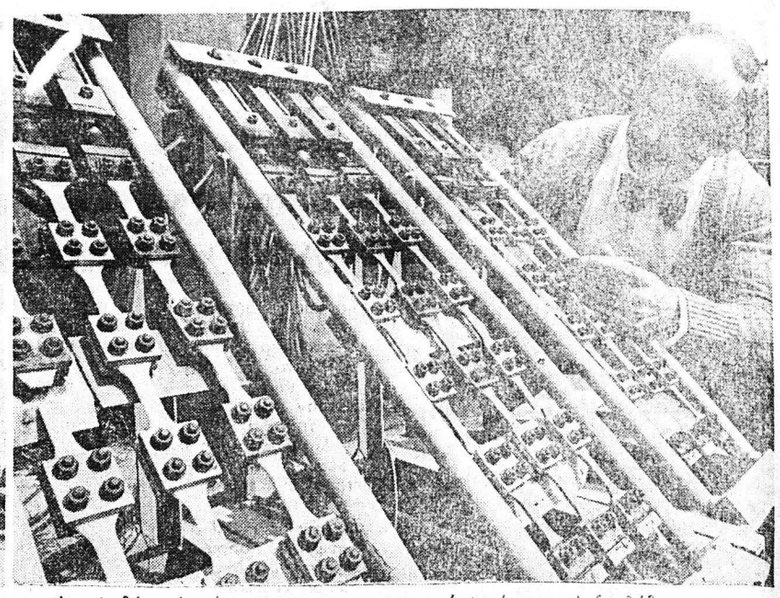

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Μὲ τὰ ἐγκαίνια τοῦ εἰκονιζομένου δορυφορικοῦ σταθμοῦ ἐδάφους στὸ Οὔσιγκεν, τὰ Γερμανικὰ Ταχυδρομεῖα γιόρτασαν τὰ 100 χρόνια τοῦ τηλεφώνου. Μὲ τὸν σταθμὸ αὐτό, θὰ μεταδίδονται ἀρχικὰ μόνον τηλεφωνικὲς συνδιαλέξεις στὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο, μετὰ τὴν ἀπογείωση τοῦ δορυφόρου «Ἰντελσατ 5» τὸ 1980, θὰ μεταδίδονται καὶ ὑπερατλαντικὲς τηλεφωνικὲς συνδιαλέξεις. Τὴν ἄνοιξη τοῦ 1978 θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ ὁ ραδιοτηλεγραφικὸς σταθμὸς ἐδάφους στὴν περιοχὴ τοῦ δάσους Τάσυνους. Ἡ Δυτικὴ Γερμανία ποὺ κατέχει στὸν διεθνῆ κατάλογο τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων τὴν τέταρτη θέση μετὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τὴν Ἱσπανία καὶ τὴν Βρετανία, ἔχει σημειώσει 130 ἑκατομμύρια τηλεφωνικὲς συνδιαλέξεις μὲ τὸ ἐξωτερικό, κατέχει δὲ ἔτσι παγκόσμιο ρεκόρ στὸν τομέα αὐτόν. ΔΕΞΙΑ: Ἔρευνες γίνονται στὴ Γερμανία γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ καταργηθοῦν οἱ βίδες ἀπὸ κολλητικὲς οὐσίες. Ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων καὶ ὁ κλάδος κατασκευῆς ἀεροπλάνων περιμένουν ἰδιαίτερα τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν καὶ τὴν βελτίωση τῶν κολλητικῶν οὐσιῶν καὶ τῶν τεχνικῶν τρόπων κολλήσεως γιὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τὸ βίδωμα καὶ τὸ κάρφωμα.

ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

'Αρχηγὸς τῶν Μαύρων πανθήρων ἔγινε εὐαγγελιστὴς ἱεροκήρυξ

Τὸν ἀκολούθησε ἕνας «ὑδραυλικὸς» τοῦ Οὐωτεργκαίητ

ΓΙΑΤΙ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ

ΜΙΛΛΝΟ, (Ἰδ. Ὑπηρ.). «Στὸ λὸς Ἄντζελες παρακολούθησα μιὰ παράσταση ποὺ νομίζω, ὅτι εἶναι ἐνδεικτικὴ γιὰ τὴν καινούργια Ἀμερική», γράφει σὲ ἀνταπόκρισή του ἀπεσταλμένος τῆς ἰταλικῆς ἐφημερίδας «Λὰ Στάμπα» καὶ προσθέτει:

«Στὴν αἴθουσα κυριαρχοῦσε ἡ ἀπόλυτη σιωπή, ποὺ σπάνια πραγματοποιεῖται, ὅταν οἱ θεατὲς ἢ οἱ ἀκροατὲς εἶναι μερικὲς χιλιάδες. Πρῶτα μπῆκε ἕνας νέγρος ψηλός, ντυμένος μὲ σκοῦρο κουστούμι, μὲ ἄσπρο πουκάμισο καὶ γραβάτα. Τὸ πρόσωπό του ἦταν ὡραῖο, τὰ μαλλιά του πολὺ κοντά, ὅπως τὸν καιρὸ ποὺ οἱ νέγροι ἤθελαν νὰ μοιάζουν μὲ τοὺς λευκούς, ἐνῶ ἕνα λεπτὸ μουστάκι ἔδινε στὴν ὄψη του μιὰ μέζερη ἔκφραση. Τὸ ὄνομά του εἶναι Ἔλντριτς Κλῆβερ.

»Ὁ δεύτερος εἶναι λευκός, νεοσδεμένος, φοράει γυαλιὰ καὶ δείχνει ἄνθρωπος ποὺ ἔχει συνηθίσει νὰ παίρνει σκληρὲς ἀποφάσεις ἢ νὰ τὶς ἐκτελεῖ χωρὶς ἔλεος. Ὅταν μιλάει ἡ φωνή του εἶναι τόσο ἤρεμη, ὥστε δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωση πὼς πρόκειται νὰ κάποιο παράξενο ντουμπλάρισμα. Τὸ ὄνομά του εἶναι Τσάρλς Χόλσον.

»Πιστεύω, ὅτι οἱ ἄνθρωποι, δὲν ἄκουσν τὰ ὅσα λένε (μιλᾶνε ἐναλλάξ μὲ τὴν ἴδια ἠρεμία καὶ κάνουν τὴν ἴδια ἀπαλὴ χειρονομία μὲ τὸ ἕνα μόνο χέρι, σὰν νὰ συνοδεύουν κάποια μουσική, ἢ σὰν νὰ περιγράφουν τὴν ἤρεμη κίνηση τῶν κυμάτων). Πιστεύω, ὅτι ὅλοι σκέπτονται: Πῶς εἶναι δυνατόν; Καὶ τί σημαίνουν ὅλα αὐτά;

»Ὁ Ἔλμπριτζ Κλῆβερ καὶ ὁ Τσάρλς Χόλσον εἶναι δύο εὐαγγελιστές. Πρόκειται γιὰ μιὰ θρησκευτικὴ συγκέντρωση ὀνομαζόμενη «Ρεβάϊβαλ» καὶ ἀφερωμένη στὴν ἐξύμνηση τοῦ ὀνόματος Θεοῦ καὶ στὴ δικαίρυξη, ὅτι ἀπ' αὐτὸν ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία. Ὁ εὐαγγελισμὸς εἶναι ἕνα φαινόμενο τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἀμερικανικῆς κουλτούρας καὶ τὶς ἡμέρες αὐτὲς ζεῖ τὴ μεγάλη ἐποχή του, κινητοποιώντας ἑκατομμύρια ἀνθρώπους μὲ νέες σταυροφορίες. Τὸ νόημά του ὅμως παραμένει σκοτεινὸ, εἶναι μιὰ θρησκεία χωρὶς ἐκκλησία, μιὰ πίστη χωρὶς θεολογία, μιὰ ἤρεμη ἀλλὰ καὶ ὁλοκληρωτικὴ δίψασπαση ἀνάμεσα στὰ αἰσθήματα καὶ στὸ μυαλό, μιὰ ἐγκατάλειψη ποὺ ἀρνεῖται νὰ ἀναμετρηθεῖ μ' ὁλόκληρο τὸ σύστημα τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἱστορίας καὶ μπορεῖ νὰ ὁδηγήσει πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις, ἀπὸ τὴν ἀδερφικὴ κατανόηση μέχρι τὴν ἀπόλυτη ἔλλειψη ἀνοχῆς.

ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

»Οἱ μορφωμένοι Ἀμερικανοί, ὅπως εἶναι οἱ διάφοροι ἐμπειρογνώμονες καὶ ὅσοι ἀσχολοῦνται «ἐπαγγελματικὰ» μὲ τὴν θρησκευτικὴ ζωή, παρακολουθοῦν τὸ φαινόμενο χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουν.

»Εἶναι ἕνα παράξενο μυστήριο ποὺ συχνὰ τὰ εἴδαμε στὰ βιβλία καὶ στὶς ταινίες, ποτὲ ὅμως δὲν ἑρμηνεύτηκε καὶ περιμένει ἀκόμη τὸν ἱστορικό του, τὸν φιλόσοφό του, τὴν κοινωνικὴ καὶ ψυχολογικὴ φιλολογία του. Τὰ ὅσα ἔκαναν ὁ Ἀντόρνο καὶ ὁ Χόρκ Χάϋμερ, σχετικὰ μὲ τὸ φαινόμενο τῆς «ἀπολυταρχικῆς προσωπικότητας» καὶ τῆς τυποσυνείδητης ροπῆς τῶν μαζῶν πρὸς τὸν φασισμό» δὲν ἔχουν γίνει ἀκόμη γιὰ τὸ ἰσχυρὸ ἀλλὰ καὶ βίαιο αὐτὸ ρεῦμα θρησκευτικῆς μορφῆς ποὺ ὀνομάζουμε «εὐαγγελισμό».

»Τὸ μυστήριο αὐτὸ σὰν ἄνεμος ποὺ ἀλλοιώνει κάπως τὶς ἀναλογίες καὶ τὶς εἰκόνες, περιβάλλει τὰ δύο πρόσωπα ποὺ τώρα ἐμφανίζονται μαζί. Ὁ Ἔλντριτζ Κλῆβερ, εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῶν «μαύρων πανθήρων» ποὺ ἔγραψε τὸ βιβλίο «Ψυχὴ στὸν Πάγο». Εἶχε κατηγορηθεῖ γιὰ ἀνθρωποκτονία, ἔζησε καταζητούμενος, ὑπῆρξε ὁ ἥρωας χωρὶς πατρίδα ἑκατομμυρίων νέγρων καὶ νεαρῶν ἐπαναστατῶν. Ὅλα αὐτὰ ὅμως ἀνήκουν στὸ παρελθόν. Ὁ Τσάρλς Χόλσον μᾶς θυμίζει τὸν Νίξον, τὸν Λευκὸ Οἶκο, τὶς σκοτεινὲς συμβουλὲς γιὰ διάφορες περιπέτειες, τὶς μυστηρώδεις πληρωμὲς μὲ ἄγνωστα χρήματα, τοὺς Κουβανούς, τὸ Γουωτερκαίητ, τὴν ὁμολογία καὶ τὴν ἀφάνεια. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἀνήκουν στὸ παρελθόν.

ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ

»Ποιὸς τοὺς ἔβαλε νὰ συναντηθοῦν: Ὑπάρχει κάποια ὀργάνωση πίσω ἀπὸ τὸν Εὐαγγελισμό: Ἡ ἀναζήτηση ἑνὸς συγκεκριμένου μηχανισμοῦ εἶναι τὸ πρῶτο μεγάλο βάσανο ἐκείνων ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ πρόβλημα. Εἶναι δυνατὸν νὰ ἤρθαν ἐδῶ μόνοι τους, ἀκολουθώντας, τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ; Σήμερα κανένας δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς δώσει μιὰ ἄλλη ἀπάντηση.

Ὁ Μπίλλυ Γκράχαμ, γιὰ παράδειγμα, ὁ δασκάλος εὐαγγελιστὴς τῆς Ἀμερικῆς, γέμιζε τὸ γήπεδο ὅταν ἦταν ἱεροκήρυκας τοῦ Νίξον καὶ οἱ ἄνθρωποι πέθαιναν στὸ Βιετνάμ. Τὰ γεμίζει καὶ τώρα λές καὶ ἡ ἀσχολία του δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν ἱστορία. Ὁ Θεὸς ποὺ τὸν ὁδηγεῖ ἐν διαφέρεται κυρίως γιὰ τὴν δόξα καὶ τὴν αὐτοκρατορία του καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται καθόλου γιὰ τὸν Νίξον. Κανένας λοιπὸν δὲν παραδέχεται ὅτι κάλεσε τὸν πρώην ἀρχηγὸ τῶν «μαύρων πανθήρων» ποὺ ἔβγαινε φωτογραφία κρατώντας ἕνα τουφέκι καὶ τὸν πρώην ἄνθρωπο τοῦ Νίξον ποὺ ἔζησε ὅλες τὶς μυστηριώδεις φάσεις τῆς ὑπόθεσης τοῦ Γουωτερκαίητ, πολλὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες συνεχίζουν νὰ παραμένουν σκοτεινές.

Ἡ ἀπάντηση ποὺ θὰ σᾶς δώσουν οἱ συνοδοί τους εἶναι «Ὁ Ἰησοῦς». Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ τοὺς συνοδεύουν συγκεντρώνονται ἢ διαλύονται μὲ τὴν ἴδια ἀκαθόριστη δύναμη τοῦ κινήματος αὐτοῦ ποὺ σὰν μοναδικὴ εἰκόνα του ἔχει τὴν μορφὴ τοῦ ἱεροκήρυκα καὶ τοῦ πάθους του. Τώρα ἔχει τὸ ἱδρωμένο καὶ κουρασμένο πρόσωπο τοῦ Κλῆβερ ποὺ μουρμουρίζει ἢ οὐρλιάζει, ἀφηγεῖται καὶ τονίζει πάντοτε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἡ μόνη σωτηρία. Τώρα ἔχει τὸν ἤρεμο τόνο τοῦ Χόλσον, ἕνα ἄλλο εἶδος γοητείας μὲ καλὰ ὑπολογισμένους κραδασμούς, τόσο ποὺ νὰ μᾶς δίνει τὴν ἐντύπωση ὅτι βλέπουμε τὸ πλῆθος νὰ κινεῖται σὰν τὰ κύματα τῆς λίμνης σὲ ὥρα καταιγίδας.

Ὁ Κλῆβερ καὶ ὁ Χόλσον λένε ἀπὸ μιὰ φορὰ ὁ «καθένας τὸ ὄνομα τοῦ ἄλλου. Οἱ ἴδιοι ἀποτελοῦν καὶ τὴν ὑπέρτατη ἀπόδειξη ὅτι ὁ Ἰησοῦς μπορεῖ νὰ κάνει ὁποιαδήποτε θαῦμα. Ὁ εὐαγγελιστὴς δὲν γνωρίζει τὴν συστολὴ οὔτε τὴν ντροπή. Ἐγώ, λέει ὁ Χόλσον, εἶμαι ὁ κλέφτης τοῦ Γουωτερκαίητ. Ἐγώ, λέει ὁ Κλῆβερ, εἶμαι ὁ δολοφόνος, ποὺ ἀνῆκε στὴν συμμορία τῶν «μαύρων πανθήρων». Ὁ Χριστὸς ποὺ τοὺς ἔσωσε φρόντισε καὶ νὰ συναντηθοῦν.

ΑΛΛΑ ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

»Τί ὅμως συμβαίνει στὴν πραγματικότητα; Μήπως ἕνα θαῦμα; Μήπως ἔχουμε τὴν ἀπόδειξη τῆς καλωσύνης τοῦ Θεοῦ ἢ μόνο πρόκειται γιὰ μία μασκαράτα; Πῶς μπορεῖτε νὰ χαρακτηρίσουμε ψύχραιμα τὰ ὅσα βλέπουμε;

»Ὅταν τὸ πλῆθος ἐγκαταλείπει τὴν αἴθουσα (ὁ Κλῆβερ καὶ ὁ Κόλσον ἔχουν ἤδη ἀποσυρθεῖ) βλέπουμε ὅτι τὸ κοινὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο διαφορετικοὺς λαούς. Τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ ποὺ φαίνεται συνεπαρμένος καὶ εὐτυχισμένος σὰν τοὺς ἱεροκήρυκες, καὶ τὸν λαὸ τῶν παρατηρητῶν ποὺ εἶναι ἄσχετοι καὶ δὲν ξέρουν τί νὰ σκεφθοῦν γι αὐτὴν τὴν ἱστορία. Λὲν ὀφελεῖ νὰ θεωρήσουμε τὰ λόγια τοῦ Κλῆβερ σὰν τὸ τελευταῖο κεφάλαιο τῆς ζωῆς του ἢ τὰ λόγια τοῦ Κόλσον σὰν τὴν ἀπόδειξη μιᾶς ἀποκάλυψης. Ἀκόμη καὶ ἕνας σχολαστικὸς βιογράφος θὰ πίστευε, ὅτι ἡ ἡμέρα αὐτὴ ἀφορᾶ «δύο ἄλλους ἀνθρώπους». Αὐτό, ὅμως, εἶναι τὸ μυστικὸ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. «Γεννημένος γιὰ δεύτερη φορά», εἶναι ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου καὶ τῆς σταυροφορίας μὲ τὴν ὁποία ὁ Τσάρλς Κόλσον, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σκοτεινὰ πρόσωπα τοῦ Γουωτερκαίητ μεταβλήθηκε σὲ ἄσπιλο καὶ παθασμένο πιστὸ μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὸν τὴν ἐξύμνηση τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ.

Μπροστὰ στὸ κίνημα καὶ μπροστὰ στὸ φαινόμενο αὐτό, ὁ δρόμος τῆς ὑποκρισίας ποὺ ἀνοίγει στὴν εὐρωπαϊκὴ κουλτούρα δὲν ὁδηγεῖ πουθενά. Ὁ Κλῆβερ καὶ ὁ Κόλσον ἐξέτισαν τὶς ποινές τους στὴν φυλακὴ σύμφωνα μὲ τὸ κατηγορητήριο καὶ μὲ τὸν νόμο καὶ ἡ «μυστικιστικὴ συμπεριφορά» τους δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὴν δικαστικὴ ὑπόθεση. Ὁ Κόλσον μάλιστα κινδυνεύει νὰ βοεθεῖ καὶ πάλι κατηγορούμενος ἐξ αἰτίας τῶν ἀποκαλύψεων ποὺ συνεχίζονται γιὰ τὴν προέλευση τῶν χρημάτων τοῦ Γουωτερκαίητ καὶ ὁ Κλῆβερ θὰ ἀντιμετωπίσει μιὰ δίκη γιὰ τὸν φόνο μιᾶς κοπέλλας, τὸν καιρὸ τῆς «ἐπανάστασης».

»Τὸ μυστήριο βρίσκεται ἀκριβῶς στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Κλῆβερ, καὶ ὁ Κόλσον ὅπως καὶ τὰ μεγάλα ὀνόματα τοῦ εὐαγγελισμοῦ σὰν τὸν Μπίλλυ Γκράχαμ ἢ τοὺς ἄγνωστους ἱεροκήρυκες τῶν ἐπαρχιῶν δὲν φορᾶνε τὴν μάσκα τῆς μαζικῆς ἀπάτης. Κάτι τέτοιο θὰ ἦταν ἀδύνατον. Ὁ εὐαγγελισμὸς εἶναι τόσο παλιὸς ὅσο καὶ ἡ ἀμερικανικὴ ἱστορία καὶ δυνατὸς ὅσο οἱ πιὸ ριζωμένες παραδόσεις της. Παίζει ἕναν διπλὸ τοῦ ρόλο στὶς καλύτερες ὅσο καὶ στὶς χειρότερες στιγμές. Ὅταν γίνεται λόγος γιὰ ἐκκλησίες στὴν Ἀμερικὴ λέγονται ἐλάχιστα πράγματα γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν φύση αὐτῆς τῆς χώρας. Ἡ περιοχὴ ποὺ καλύπτει ὁ ἀμερικανικὸς μυστικισμὸς μὲ τὶς καλύτερες καὶ μὲ τὶς χειρότερες συνέπειές του παραμένει πάντοτε ἀνεξερεύνητη».

Περισσότερα σπόρ γιὰ καλύτερη ὑγεία συνιστοῦν οἱ εἰδικοί

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἄνθρωποι ποὺ